

менъ въ 1-та дружина, и въ първия още денъ нагрубилъ а начацтвото си и за това го изгониле. Очевидно, че въ акива шайки дисциплина и особенъ нѣкой рѣдъ не е съществувало. Изпашаде си сж отъ тѣхъ турцигѣ, а по нѣкой жътъ и вашитѣ. Такива двама юнаци, които гледатъ и а своите, както на неприятеля, азъ и арестувахъ.

Като стигнахъ въ Казанлѫкъ, спрѣхъ колата при една рота на плошъта; слѣдъ това проводихъ една рота вънъ отъ града на Хайнкюйския путь и заповѣдахъ да разпрѣснатъ аванпостове^{*)} кжмъ лозята, а 3-та рота оставихъ край града да гледа кжмъ Шибка. Въ Казанлѫкъ имаше доста много мажско въоружено население, което пазеше града отъ грабежи и което сж бѣше даже рѣшило да даде отпоръ. Въ случаѣ че налетѣтъ черкеси или бashiбозуци. Гледай ги какви сж юнаци! — Азъ искахъ да се научъ, кой е распорядителя въ града и да ли не ще се намѣрва тукъ нѣкой отъ нашитѣ начацници, който да ми покаже дѣ се намира хатба, за когото се е нарѣдила моята експедиція. Нѣ нито начацникъ нѣкакъвъ се оказа, нито 3,000 оки хлѣбъ се намѣри. Огъ тукъ—отъ тамъ натоварихме едни кола жито, а на други нахърлихъ дѣйствително нѣколко турски пантони и мундире. Тржнахъ отъ сенѣ да търсъ лавка съ платно и сукно. Бѣлгаретѣ ми показаха едно камънно зданіе, близко на рѣда, съ ягки желѣзни врати и панти и съ големи кофаре. Нѣколко пожи разпитвахъ дѣйствително ли е това турска лавка и слѣдъ като получихъ утвѣрдителенъ отговоръ, поржчахъ на щабсъ-ротмитстра Арсениева да разбие вратата и да натовари колкото намѣри тамъ сукно и платно. Самичкъ отидохъ на плошъта. Часа около 2 та по пладѣ, заповѣдахъ на отряда да се събира за тржгане. Огъ разбитата лавка дойдоха двѣ кола, натоварени съ нѣкаква си фурда. Арсениевъ ми съобщи: «сукно и платно нѣма: взехме само нѣкои и други необходими нѣща».

Вжнахме се отъ Казанлѫкъ по сѫщия рѣдъ: една рота, колата, другитѣ двѣ роти и казацитет. Като минавахъ по

^{*)} Avant poste, —прѣдна стража. (прев.)